

na inwestycje scentralizowane limitowe dodatkową ewidencję wypłat dotyczących tzw. „poślizgu finansowego”. Ewidencję tę należy wprowadzić w odniesieniu do wypłat dokonanych po dniu 1 stycznia 1955 r.

2. Ewidencję, o której mowa w ust. 1, powinni inwestorzy zaprowadzić odrębnie dla poszczególnych planów sfinansowania inwestycji w formie kart kontowych, wykazów lub w inny sposób umożliwiający ustalenie kwoty wypłat dokonanych na pokrycie zobowiązań w ramach „poślizgu finansowego”.

§ 2. Pojęciem „poślizgu finansowego” objęte są wypłaty na pokrycie w danym roku:

- 1) faktur za roboty budowlano-montażowe, prace projektowe i inne usługi inwestycyjne wykonane do dnia 31 grudnia roku poprzedniego, bez względu na to, kiedy złożono fakturę; podstawą do zakwalifikowania faktur do „poślizgu finansowego” lub do nakładów roku bieżącego jest podany w treści faktury okres, za jaki faktura została wystawiona;
- 2) faktur za dostawy maszyn, urządzeń i materiałów inwestycyjnych, zarówno krajowych, jak i pochodzących z importu, o ile zachodzi jeden z następujących warunków:
  - a) o ile faktura realizowana w trybie inkasa wpłynęła do banku finansującego inwestycje (banku płatnika) lub gdy faktura nie podlegająca pokryciu w trybie inkasa bankowego wpłynęła do inwestora do dnia 31 grudnia roku poprzedniego,
  - b) o ile inwestor do dnia 31 grudnia roku poprzedniego otrzymał dostawę;
- 3) dokumentów rozliczeniowych z tytułu innych nakładów (jak np. odpłatne nabycie środków trwałych, odszkodowania za wywłaszczone nieruchomości i zniszczone plony), o ile nakłady z tego tytułu zostały zarejestrowane w księgowości inwestora do dnia 31 grudnia roku poprzedniego;
- 4) rozliczeń refundacyjnych (faktur wewnętrznych) za roboty i usługi wykonane przez aparat inwestora na rzecz inwestycji do dnia 31 grudnia roku poprzedniego.

§ 3. 1. Faktury, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. a), powinny być zaksięgowane u inwestora na koncie inwestycji rozpoczętych lub na koncie materiałów na inwestycje w zależności od charakteru dostawy. Zasada ta obowiązuje również w odniesieniu do dostaw do dnia 31 grudnia jeszcze przez inwestora nie otrzymanych, na-

leży je ująć na odpowiednim koncie analitycznym do konta „Materiały na inwestycje” jako „materiały w drodze”.

2. Dostawy, o których mowa w § 2 pkt 2 lit. b), w przypadku nieotrzymania przez inwestora do dnia 31 grudnia roku poprzedniego faktury, powinny być przez inwestora wycenione i ujęte w księgach roku poprzedniego jako „dostawy nie fakturowane”.

§ 4. Banki finansujące inwestycje, opłacając zobowiązania w ramach „poślizgu finansowego”, obowiązane są przysyłać inwestorowi dokumenty stwierdzające dokonanie rozliczenia oznaczając w sposób widoczny symbolem „ZB”. Umieszczenie przez bank tego symbolu na dokumencie rozliczeniowym jest stwierdzeniem dla inwestora, że bank taki dokument wciągnął do swej ewidencji wypłat z poślizgu.

§ 5. Inwestor jest obowiązany sprawdzić w oparciu o kryteria podane w §§ 2 i 3 prawidłowość zakwalifikowania przez bank dokumentów (na wypłaty dotyczące nakładów roku bieżącego lub wypłaty z „poślizgu finansowego”). W razie stwierdzenia mylnej kwalifikacji inwestor w ciągu 10 dni od daty otrzymania dokumentu obowiązany jest zwrócić się do banku o dokonanie odpowiedniego sprostowania.

§ 6. Dokumenty dotyczące rozliczeń dokonywanych w trybie pozainkasowym powinny być odpowiednio do wskazań zawartych w § 4 znakowane przez inwestora (płatnika).

§ 7. W odniesieniu do wypłat dokonanych przez banki finansujące inwestycje w okresie od dnia 1 do dnia 31 stycznia 1955 r. oddziały banków wezwą inwestorów do dokonania wspólnie z oddziałem banku zakwalifikowania dokonanych wypłat na dotyczące „poślizgu finansowego” oraz na dotyczące nakładów roku bieżącego. Inwestor na żądanie banku jest obowiązany przedłożyć bankowi szczegółowy wykaz otrzymanych od banku w tym okresie wypłat z rozbićciem na wypłaty dotyczące „poślizgu finansowego” i wypłaty na nakłady roku bieżącego.

§ 8. Przy okresowym uzgadnianiu kont między inwestorami a bankami finansującymi inwestycje w ramach uzgadniania kont finansowania podlegają również uzgodnieniu salda ujętych w ewidencji inwestora i banku wypłat z tytułu „poślizgu finansowego”.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1955 r.

Minister Finansów: w z. J. Trendota

233

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 lutego 1955 r.

w sprawie zrównania niektórych płatności z płacami przy dokonywaniu rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej.

Na podstawie § 6 ust. 2 uchwały nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecznionej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500) zarządza się, co następuje:

§ 1. Za zrównanie z płacami określonymi w § 6 ust. 1 lit. a) uchwały nr 877 Prezydium Rządu z dnia 12 grudnia 1951 r. w sprawie zasad rozliczeń za dostawy, usługi i roboty między jednostkami gospodarki uspołecz-

nionej (Monitor Polski Nr A-103, poz. 1500) uważa się wydatki jednostek gospodarki uspołecznionej z tytułu odszkodowań, wypłacanych osobom fizycznym za rzeczy zaginione lub zniszczone w punktach usługowych.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Trąmpczyński